

A névtani szempontból hallatlanul érdekes és sok új elméleti elemet hozó fejezetben sajnos elmaradt a *-ka* 160 adatának és a *-né* 28 adatának a felsorolása (a másik két típusnál ez a lábjegyzetben megtörtént).

A kötetet összeggésszel és indokoltan terjedelmes irodalomjegyzékkel zárja a szerző. Csupán emlékeztetem az olvasót, hogy egy-egy ilyen névtani adatgyűjtés milyen aprólékos, időigényes munka, amelyet hagyományos módszerrel földolgozni is dicséretes munka (lenne). Ezt még megfajeli a szerző az „irigyelhető” és elképesztő informatikai ismereteivel, a magyar névtanban még alig-alig elterjedt névföldrajzi módszer kidolgozásával és alkalmazásával. Mindezek nélkül elképzelhetetlennek tartom, hogy megvalósulhatna másfél évtizedes ötletének, a nagy mai családnévatlasznak az elkészítése és megjelentetése. A szerzővel együtt ajánlom e mutatókötetet névtanos kollégáimnak, egyben a történészeknek, néprajzosoknak, nyelvtörténészeknek és a genealógiával foglalkozó szakembereknek is.

FÜLÖP LÁSZLÓ
Kaposvári Egyetem
Pedagógiai Kar

**Familiennamengeographie. Ergebnisse und Perspektiven
europäischer Forschung [Családnévföldrajz. Az európai kutatás
eredményei és perspektívái]**

Szerkesztők: RITA HEUSER – DAMARIS NÜBLING – MIRJAM SCHMUCK.
De Gruyter, Berlin – New York, 2011. 390 lap

1. Az elmúlt két évtizedben a nemzetközi családnévföldrajz dinamikus fejlődésének lehettünk a szemtanúi. Javában zajlanak a különböző európai országokban a személynevekkel kapcsolatos névföldrajzi vizsgálatok, melyeknek már eddig is számos eredménye látott napvilágot. A legintenzívebb munka láthatóan főként a német kutatóhelyekhez (Freiburg, Mainz) kapcsolódik. Ezért sem meglepő, hogy a német névkutatók szervezték meg 2008. október 2–4-e között a családnévföldrajzi kutatások első nagyobb európai seregszemléjét a mainzi Gutenberg Egyetemen. A konferencia megszervezését azzal indokolták, hogy más országokban eddig is foglalkoztak ilyen jellegű kutatásokkal, de ez idáig valódi „tudománycsere” még nem történt. Az Európai családnévföldrajz című konferencián 30 előadás hangzott el; ezek egy részét tartalmazza a most ismertetendő kötet, amely egyúttal tiszteleg is a német családnévföldrajz kiemelkedő kutatója, Konrad Kunze előtt 70. születésnapja alkalmából.

KUNZE és a kötet egyik szerkesztője, DAMARIS NÜBLING 2005-ben a freiburgi és a mainzi egyetemen indította el a Német családnévatlasz (Deutscher Familiennamenatlas; DFA.) munkálatait; e munka mára a névföldrajzi kutatás alapművévé vált. A konferenciakötet 22 tanulmányt tartalmaz, melyek a tőlünk nyugatabbra fekvő európai országok családnévföldrajzi kutatásainak eredményeit mutatják be. Feltűnő, hogy a közép- és kelet-európai országok kutatóival nem találkozunk a kötetben. Az okokat nyilván az újabb technikai lehetőségeket kihasználó családnévföldrajzi munkálatok fáziskészséssel történő

megindulásában kereshetjük. Arra viszont ez nem ad magyarázatot, hogy miért nem jelenik meg a „vasfüggönytől” keletre eső területekhez kapcsolható névtani kérdés vagy példaanyag a kötetben. (A két látszólagos kivétel a lipcsei [!] cseh családneveknek és a német *Lehmann* névnek a lengyel névanyagban történő vizsgálata.)

2. A kötet tanulmányaira általánosan jellemző, hogy a folyamatban lévő kutatások ismertetése mellett általános családnévtani kérdéseket vagy egy-egy konkrét névtani, illetve interdiszciplináris kérdést részletesebben is körüljárnak. A kötetbeli nagy fejezetek közül terjedelmét és tematikáját illetően is kiemelkedik a Családnévföldrajz az európai szomszédos országokban című rész, ezért az ebben szereplő munkák nagyobb hangsúlyt kapnak a tanulmányok kötetbeli sorrendjét követő alábbi áttekintésben.

Nyugat-Skandinávia (Izland, Feröer-szigetek, Norvégia) családneveinek, családnévtípusainak főként morfológiai jellegű elemzését THORSTEN ANDERSSON svéd névkutatótól olvashatjuk (1–12). A germán nyelvterület északi periferiájához kapcsolódó skandináv családnevek újkori eredetűek, mivel a középkori nevek egy-két kivételtől eltekintve nem öröklődtek, a nevek generációról generációra történő változása volt jellemző. EVA BRYLLA Skandinávia két országa, Dánia és Svédország családnévanyagának néhány különbségét mutatja be (13–20). A foglalkozásnevek például – nyilván német hatásra – jóval gyakoribbak Dániában, mint Svédországban, az utóbbiban viszont a humanista nevek rövidült névalakjai (pl. *Nobel*, *Montan*) is fennmaradtak.

WOLFGANG VIREECK a Németországban, a bambergi egyetemen folyó angol családnévföldrajzi projektet ismerteti (21–41). Ennek elsődleges forrásanyaga a mormon egyház által létrehozott, 1538–1850 közötti időszakot felölelő Nemzetközi Genealógiai Index (The International Genealogical Index – IGI: <http://familysearch.org>) és a Brit-szigetek 1538 és 1906 közötti anyakönyvi bejegyzéseinek adattára (The British Isles Vital Records Index – VRI). Az anglikán egyházi anyakönyvek adataira épülő, CD-ROM-on is kiadott források 12,3 millió bejegyzést tartalmaznak. Ezek mellett egyéb, 19. századi digitalizált népszámlálási adatokat is felhasználtak a vizsgálathoz. A mai brit családnévanyagról a 2004-es telefonkönyv 11,5 millió bejegyzése alapján tudtak képet alkotni. VIREECK a *Murphy* és a *Pitt* nevek történetét és névföldrajzát mutatja be egyfajta szemléltető anyagként.

JAN GOOSSENS főként tulajdonságot jelölő és foglalkozásnévi eredetű holland családnevek morfológiai sajátosságait elemzi nehezen áttekinthető névtérképek segítségével (43–60).

CHRISTIAN SEIDL a svájci családnév-történeti kutatásairól szólva (61–74) részletesen ismerteti a *Familiennamenbuch der Schweiz* [‘Svájci családnevei’] című (FNB.) háromkötetes művet, amely egyebek mellett az 1962-ben élő összes svájci lakos családnévét tartalmazza. Emellett két, interneten elérhető családnévi adatbázisról szól részletesebben (<http://tel.search.ch>; www.verwandt.ch/karten). Ezek segítségével néhány kiválasztott név (pl. *Gysi* ~ *Gysin*, *Maier* ~ *Mayer*) migrációs folyamatait elemzi térképre vetített 1800-as és későbbi adatok segítségével. Tanulságos például a *Frankhauser*, *Siegenthaler* és *Wüthrich* családnév szétszóródása 1800–1962 között Svájc területén (69). SIMONE M. BERCHTOLD tanulmányában (75–90) két izolált svájci terület (a Luzern kantonbeli Entlebuch és a Bern kantonbeli Frutigen) családnévtípusait (foglalkozásnévi, személynévi, tulajdonságnévi eredetű, valamint származási helyre és lakóhelyre utaló neveket) hasonlítja össze. Érdekes, hogy a két terület 18 leggyakoribb családneve teljesen különbözik a svájci összesített családnévlista élén állóktól.

Ausztriában csak a közelmúltban kezdődött el az átfogó családnév földrajzi kutatás. KARL HOHENSINNER a felső-ausztriai családnév atlaszhoz kapcsolódó munkálatok kapcsán tájékoztatást ad arról, hogy megkezdődött a felső-ausztriai levéltári anyag névtani feldolgozása, amely alapján eddig 30 térképtervezet készült el (91–106). Tanulmányában a *Mayr ~ Mair ~ Mayer ~ Maier* családnévnek a névföldrajzi tanulságait tárja fel (az összetételekben való előfordulásaival – *Hintermayr, Niedermayr, Stadlmayr* stb. – együtt tárgyalva).

ANDREA BRENDLER az olasz családnév földrajzi kutatás történetét tárgyalva (107–117) kiemeli, hogy az 1970-es években EMIDIO DE FELICE munkássága volt a választóvonal: az 1978-as családnévkönyve és a nevek területi elterjedtségével foglalkozó 1980-as monográfiája alapművé vált. BRENDLER megállapítja, hogy ebben az időben az olasz családnév földrajz a nemzetközi kutatás élén járt, az azt követő időszakban azonban jelentősen lemaradt. Az olasz családnév atlaszt (www.labo.net) jellemezve megjegyzi, hogy a felzárkózás még ma sem történt meg.

A telefonkönyvek gyakran válnak (egyéb lehetőségek híján) a szinkrón családnév földrajzi kutatások forrásaivá, de mindig ott lebeg a kérdés, hogy mennyire tükrözik a valós képet a családnevek földrajzi helyzetét illetően. JAVIER CARO REINA a 2005-ös spanyol telefonkönyv alapján létrehozott adatbázis kapcsán a *Ferrer* 'kovács' név példájával igazolja, hogy a telefonkönyv adatai a katalán statisztikai hivatal (IDESCAT) interneten is elérhető népesség-nyilvántartásához (www.idescat.net) képest nem mutatnak jelentős aránybeli eltéréseket, így a telefonkönyvek egész Spanyolország viszonylatában eredményesen használhatóak a családnév földrajzi vizsgálatokhoz (119–141). A tanulmány további részében galíciai, kasztíliai, baszk és katalán családnévanyag példáin keresztül részletesen (szemantikai, morfológiai és helyesírási szempontból) elemzi a családnév típusokat (apanév, foglalkozásnév, „származási név”, „lakóhelynév”, ragadványnév). Érdeemes megemlíteni, hogy a szerző a foglalkozásneveket kilenc csoportra osztja: mezőgazdaság (pl. *Cabreiro* 'juhász'), élelmiszeripar, fémmegmunkálás, faipar, bőripar, textilkereskedelem, közigazgatás (pl. *Escribano* 'írnok'), bíraskodás (pl. *Fidalgo*, *Hidalgo* 'nemesember'), egyházi tisztségek (pl. *Frare* 'pap') (125). Kétséges azonban, hogy ez lefedi-e a foglalkozásnevek összes fogalomkörét.

3. A Határokon átívelő családnév földrajz című fejezetben közölt négy tanulmány a vizsgált területek személynévtörténetének rövid áttekintésén túl elsősorban a hivatalos névhasználatához, illetve a népességmozgáshoz kapcsolódó kérdésekkel foglalkozik. GEORG CORNELISSEN olyan családneveket sorol fel (alakváltozataikkal együtt), amelyek csak holland vagy német területen jelennek meg: *Kösters, Gerritzen, Thissen* stb. (145–158). ERNST EICHLERnek a Cseh családnevek Lipcsében című tanulmánya (159–164) az ószláv magán- és mássalhangzórendszer változásait elemzi a lipcsei telefonkönyvből vett családnévi példák alapján. Említést tesz a magyar szempontból is nyelvtörténeti relevanciájú szláv nazális magánhangzókról.

INGE BILY a német *Lehmann* családnévnek a lengyel családnév korpuszban való előfordulásait kutatja (165–178). Elsősorban a név különböző írásmódjait, lengyel képzőekkel létrehozott változatait mutatja be, de nem él a névföldrajzi szemléltetés lehetőségével. Népességmozgáshoz kapcsolódó írást olvashatunk JÜRGEN UDOPHL tollából is: olyan családneveket gyűjtött össze, amelyekről történeti források alapján tudjuk, hogy viselőik korábbi lakóhelyről való menekülése, elűzetése, áttelepülése miatt lettek jellemzőek

Németország bizonyos területein (179–198). A szerző térképen mutatja be a hugenottákhoz és valdensekhez köthető (*Jourdan, Brentano, Roquette*), valamint a mai Lengyelország és Csehország területéről származó családnevek (*Kowalski, Nowak, Vanselow, Manthey, Kulessa, Kirschnick, Joschko, Brichta, Hamatschek*) földrajzi helyzetét.

4. A Regionális családnévföldrajz című fejezet olyan tanulmányokat tartalmaz, amelyekben néhány családnév egy-egy országgrészben való elterjedése kerül a vizsgálat középpontjába. HANS RAMGE a családnévkutatás és a helynévkutatás kapcsolatait tárgyalja, hesseni példák alapján (201–217). A szerző a családnevek alapjául szolgáló helyneveket elemzi, kiemelve azt az alakváltozatot, amely Hessen vidékére jellemző (pl. *Brunner ~ Börner; Brühl ~ Breul*). RUDOLF STEFFENS Rajna-Pfalz, Hessen és a Saar-vidék névanyagából több különböző motivációjú családnevet (foglalkozásnév, apanév, származási név) választott ki, ezeket hasonlítja össze a németországi anyaggal (219–232). Nála is előkerülnek az ezen a vidéken századokkal korábban letelepedő francia hugenották jellemző családnevei. HUBERT KLAUSMANN, a Baden-württembergi családnév-atlasz szerkesztője az atlaszsal kapcsolatban felmerülő kérdéseket sorolja fel (233–253): például milyen szűrőt érdemes kidolgozni, hogy egy vidékre jellemző neveket tudjunk leírni, vagy hogy a megjelenített térképek mennyiben felelnek meg a nyelvjárási térképeknek. Kartográfiai megjelenítés szempontjából érdekesek azok a kartogramok, amelyek nem települési bontásban, hanem csupán sematikus ábrázolják egy-egy név kiterjedésének a határát (244–253). A fejezet további két tanulmánya egy-egy keresztnévi eredetű német családnevet mutat be. FRIEDHELM DEBUS a *Matthäus* és *Matthias* alakváltozatok elterjedtségét vizsgálja (255–268), valamint történeti adatokra támaszkodva részletesen tárgyalja a név eredetét. A leggyakoribb alakváltozatokat színes, informatív névtérképen jeleníti meg (373–377). KATHRIN DRÄGER a *Nikolaus* keresztnév kapcsán részletezi az apanévi eredet okát, a *Nikolaus* apanév számos alakváltozatai közül főként a ritka előfordulásokat, illetve képzéseket vizsgálva (pl. *Clas, Clasen*) (269–281).

5. Az Interdiszciplináris családnévkutatás címet viselő, heterogén tematikájú fejezetben MIRJAM SCHMUCK (285–304) a többes számot kifejező *-s* toldalékot vizsgálja a német és holland családnevekben. Felsorolja azokat az eseteket, amelyekben a pluralis jele az *-s* vagy az *-en*, majd az *-s* eredetéről szólva a birtokos eset és a többes szám összefüggéseit emeli ki. Arra is kitér, hogy a formáns miért a foglalkozásnévi eredetű családnevekben van meg jellemzően. Holland és német névtérképek arról tanúskodnak, hogy a többes számú névalakok leginkább holland területen, illetve Németország nyugati-északnyugati részén jellemzőek. LUISE KEMPF és JESSICA NOWAK a német *-er > -ert* családnévképző változását mutatja be a DFA. segítségével (305–320). ROSA és VOLKER KOHLHEIM tanulmánya (321–334) török és német családnevek homográfijával foglalkozik. A szerzők szerint egyes családnevek közös eredetük miatt esnek egybe a két nyelvben (pl. *Kalendar*), mások viszont csak véletlenszerű elemi hasonlóság alapján (pl. *Dal, Tepe, Dede*). GERHARD KOß a 2004–2010 közötti házassági névviselési formákat, azok törvényben való meghatározását és annak változásait részletezi osztrák és svájci példák alapján (335–350). A konferenciakötet utolsó tanulmányában SILVIO BRENDLER névelméleti és terminológiai kérdéssel foglalkozik: a *Familiennname* 'családnév' terminus problémáját veti föl (351–358). Szerinte a családhoz tartozó egyének sokszor nem a család nevét viselik, ezért javaslatot

tesz egy új fogalom, a *Familienzugehörigkeitsname* vagy *Familienmitgliedschaftsname* 'családhoz való tartozást kifejező név' bevezetésére.

A konferenciakötetben ugyan magyar vonatkozású elemzés vagy adat sajnos nem található, de az európai családnévfeldrajzi kutatások általános áttekintése miatt a magyar névtanósok számára is találunk benne felhasználható adalékokat. Az utóbbi évek hazai családnévfeldrajzi kutatásait tekintve megfogalmazhatjuk azt a reményünket, hogy a következő hasonló tematikájú konferencián már magyar kutatók is eredményesen mutathatják be a magyar kutatási eredményeket, hasonlóan más kelet- és közép-európai országok kutatóihoz.

N. FODOR JÁNOS

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar

F. LÁNCZ ÉVA ANNA

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Bölcsészettudományi Kar

KATHRIN DRÄGER, Familiennamen aus dem Rufnamen *Nikolaus* in Deutschland [A *Nikolaus* személynévből származó családnevek Németországban]

Regensburger Studien zur Namenforschung 7. Edition Vulpes, Regensburg, 2013. 285 lap

1. A német névtudomány utóbbi év(tized)jeinek legnagyobb vállalkozása a Német családnévatalasz (Deutscher Familiennamenatlas, DFA: <http://www.namenforschung.net/dfa/projekt.html>), amelynek tervezett hat kötetéből 2009–2013 között négy vaskos könyv jelent meg. Az első három kötet (2009, 2010, 2012) a német családnevek fonetikai-fonológiai és morfológiai változatosságát mutatja be, a második három kötet pedig a németországi családnévanyag lexikai változatait járja körül. A negyedik kötet (2013) a helynevekből származó családnevekkel foglalkozik, az ötödik a foglalkozásnévi, illetve ragadványnévi, a hatodik pedig majd a személynévi eredetű családneveket mutatja be. A projekt egyik állandó munkatársa, KATHRIN DRÄGER a doktori disszertációját is ez utóbbi témából írta; e kutatás eredményeit vehetjük most kézbe a regensburgi névtudományi műhely sorozatában megjelent monográfiában.

Maga a vállalkozás is meghökkenítő: a fonetikai-fonológiai, grafematikai és morfológiai szempontból rendkívül gazdag német családnévanyagban egyetlen személynévből (*Nikolaus*: 'Miklós') legalább 1000-féle (!) családnév keletkezett, amelyek ma is a német családnévállomány részét képezik. Ez a gazdaság egyrészt azzal magyarázható, hogy Múrai Szent Miklós kezdettől fogva az egyik legnépszerűbb szent volt a német nyelvterületen, akinek neve így „közszájon” forgott, másrészt a görög és latin névalak német nyelvbe történő integrálása, majd családnévvé válása számos alakváltozatot eredményezett.